

(3) ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSKÉMU A ŘEHOLNÍMU ŽIVOTU

Když jsem měl 17 roků,

studoval jsem a pracoval,

spřádal jsem své plány.

Ani trochu jsem nepomýšlel na kněžství.

Ale jednoho dne jsem vešel do farního kostela

a tam na mě čekal Bůh.

Bůh volá mladé lidi i dnes.

V některých případech tak činí způsobem, který je mimo naši fantazii.

Někdy mu nenasloucháme, protože jsme příliš zaneprázdnění svými věcmi, ...

... svými plány, ba dokonce i záležitostmi Církve.

Ale Duch Svatý k nám mluví také prostřednictvím snů, ...

... mluví k nám také prostřednictvím znepokojení, které mladí cítí ve svém srdci.

Když budeme jejich cestu doprovázet, ...

... uvidíme, jak s nimi Bůh dělá nové věci.

A budeme moci přijmout jeho volání ...

... způsobem, který lépe slouží církvi a dnešnímu světu.

Důvěřujme mladým lidem!

A – především – důvěřujme Bohu,

protože on volá každého.

Modleme se, aby církevní společenství přijímalo touhy ...

... a pochybnosti mladých,

kterí cítí povolání žít Ježíšovu misi ve svém životě,

ať už to bude život kněžský nebo řeholní.